

EBV İnfeksiyonu Sonrası Görülen Bilateral Optik Nevrit

BILATERAL OPTIC NEURITIS ASSOCIATED WITH EPSTEIN-BARR VIRUS INFECTION

Tamer DEMİR*, Fatih ULAŞ**, Yusuf KİBAR**

* Yrd.Doç.Dr., Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi FTM Göz Hastalıkları AD,

** Arş.Gör.Dr., Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi FTM Göz Hastalıkları AD, ELAZIĞ

Özet

Amaç: Epstein-Barr virüs infeksiyonu sonrası her iki gözde görülen optik nevriti vurgulamak.

Olgu Sunumu: Her iki gözde ani görme azlığı şikayetileyip poliklinimize başvuran altı yaşındaki kız çocuğunun oftalmolojik muayenesinde, görme keskinliği sağ gözde el hareketleri düzeyinde, solda 20 santimetreden parmak sayma düzeyinde idi. Ön segment muayenesinde özellik yoktu. Her iki optik disk temporalinde solukluk saptandı. Nörolojik, hematolojik ve infeksiyöz hastalıklar ile ilgili inceleme yapıldı. Hastanın periferik kan sayımında nükleusları eksantirik atipik büyük lenfositler belirlendi. EBV-VCA (Antiviral Capsid Antigen) karşı IgM ve IgG (+)'liği saptandı. Böylelikle hastaya enfeksiyöz mononükleoz tanısı konuldu ve saptanan optik nevritin Epstein-Barr virüsüne bağlı olarak geliştiği düşünüldü.

Sonuç: Oftalmologlar çocukların optik nevritlerde, Epstein-Barr virüsünü de potansiyel sebep olarak göz önünde bulundurmmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Optik nevrit, Epstein-Barr virüs

T Klin Oftalmoloji 2003, 12:161-164

Summary

Objective: To report bilateral optic neuritis associated with Epstein-Barr virus infection.

Case Report: Six-years-old girl with severe visual acuity loss in both eyes was accepted in our outpatient department. In ophthalmologic examination, her acuities were measured as from hand movements in right eye and from counting fingers at 0.2 meters. Anterior segment examination was insignificant. The temporal portion of the optic disc becomes pale in both eyes. Her neurology, hematology and infectious disease consultations were performed. Large atypical lymphocytes with exanthematically-placed nuclei were seen in peripheric blood. IgM and IgG antibodies for EBV-VCA was (+). The patient was diagnosed as infectious mononucleosis and visual symptoms were estimated as EBV-related optic neuritis.

Conclusion: Epstein-Barr virus should be considered in differential diagnosis of optic neuritis in children.

Key Words: Optic neuritis, Epstein-Barr virus

T Klin J Ophthalmol 2003, 12:161-164

Optik nevrit, optik sinirin demiyelinizasyon veya enfeksiyon nedenli inflamasyonudur. Disk ödemi ile birlikte ise papillit, retrobulber tutulumda ise retrobulber nevrit olarak isimlendirilir. Optik nevritler çocukluk çağında erişkin döneme göre oldukça nadir gözlenir. Çocukluk çağının optik nevritinin özellikleri arasında sıklıkla her iki gözü etkilemesi, genellikle papillit formunda olması, ciddi görme kaybı izlenmesi, muhtemelen viral etkenlere bağlı olması ve multipl skleroz gelişme riskinin düşük olması sayılabilir (1,2).

Epstein-Barr virüsünün (EBV) neden olduğu infeksiyöz mononükleosizli hastaların %1-5'inde santral sinir sistemi komplikasyonu gelişmektedir. EBV aseptik menenjit, ensefalit, serebellar ataksi, transvers miyelit, mononevrit ve Guillain Barr'e

sendromu gibi komplikasyonlara yol açabilir (3). Bu nörolojik komplikasyonlar klinik bulguların ortaya çıkışından 2-3 hafta sonra başlar ve прогноз genellikle iyidir. Nadiren görme keskinliği düşüklüğü, azalmış renk persepsiyonu, ağrılı göz hareketleri, görme alanı defektleri ile kendini gösteren optik nevrit ile karşılaşılabilirmektedir. Retina kanaması, ödem ve hücresel infiltrasyon bazı olgulara eşlik edebilmektedir (4). Bu yazıda iki taraflı retrobulber nevritin eşlik ettiği infeksiyöz mononükleozisli bir olgu sunulmuş ve literatürle karşılaştırarak tartışılmıştır.

Olgu Sunumu

Her iki gözde 20 gün önce başladığı belirtilen ani görme kaybı şikayetileyip başvuran altı yaşındaki

kız çocuğunun görme keskinliği sağ gözde el hareketleri düzeyinde, solda 20 santimetreden parmak sayma düzeyinde idi, biyomikroskopik ön segment muayenesi normal olarak değerlendirildi. Gözçi basıncları normal idi. Pupillerin direkt ışığa cevabıının yavaşlığı tespit edildi. Fundus muayenesinde iki taraflı optik disk nazellerinde siliklik ve temporal bölgede solukluk saptandı, retina patolojisi izlenmedi. Hastaya fundus floresein angiografi ve görme alanı yapılamadı. Sol gözde yün yumak testi ile renkli görme duyarlılığında (özellikle kırmızı renk tonları) belirgin azalma tespit edilirken, sağ gözde bakılamadı.

Hastanın daha önceden geçirilen, tıbbi veya cerrahi tedavi gerektiren bir hastalığı yoktu. Tam kan sayımında belirgin lenfositoz ile birlikte lenfositlerin atipik büyük, bazofilik sitoplazmali ve vakuollü oldukları, nükleusların eksantirik yerleştiği belirlendi. Biokimya, idrar tetkiki, akut faz reaktanlarından ASO, CRP, RF normal sınırlar içerisinde idi. Yapılan serolojik çalışmalarda Salmonella, Brucella, Paul Bunnel test sonuçları negatif, Rubella, CMV, Herpes virus IgM (-) ve IgG (+) olarak belirlendi. Ayrıca EBV-VCA (Antiviral Capsid Antigen) IgM ve IgG (+) olarak saptandı. Manyetik rezonans görüntülemede iki taraflı optik sinirlerde homojen kontrastlanma artışı görüldü. Yapılan lomber ponksiyonda beyin omurilik sıvısı (BOS) açılış basıncı normal düzeyde ve BOS berrak idi. BOS'da hücre saptanmadı, protein ve glukoz seviyesi normal düzeylerdeydi. Görsel uyarılmış potansiyel testinde (VEP) hasta koopere olamadığı için pattern VEP'de P100 dalgası elde edilemedi. Flash VEP'de ise sağ gözde dalga elde edilemezken, solda P100 dalga latasında uzama belirlendi. Pediatri konsültasyonu yaptırılan hastaya 5 gün süre ile 6 saatte bir 125 mg intravenöz metilprednizolon başlandı ve daha sonra 60 mg/gün oral prednizolon 14 gün verilip azaltılarak kesildi. Hastanın görme keskinliğinde 14 gün sonraki muayenesinde sağ gözde EHD'den $\frac{1}{2}$ mps'ye, sol gözde 20 cmps'den 1 mps'ye artış gözlendi.

Hastanın beş ay sonra yapılan muayenesinde direkt ve indirekt pupilla ışık refleksleri normaldi. Görme keskinliğinin her iki gözde 20/20 düzeyine çıktıgı görüldü. Fundus muayenesinde sağ optik

EBV İNFEKSİYONU SONRASI GÖRÜLEN BİLATERAL OPTİK NEVRİT

diskte homojen solukluk (Resim 1), sol optik diskte temporal solukluk mevcuttu (Resim 2). Ayrıca peripapiller bölgelerde helikoid paternde pigment epitel değişikliği gözlandı (Resim 1,2). Gözçi basıncları iki taraflı normal, renkli görme defekti ve kontrast duyarlılık kaybı tespit edilmedi. Bilgisayarlı görme alanına uyum sağlayamadığı için konfrantasyon yöntemi ile görme alanı muayenesi yapıldığında normal olduğu görüldü. Pattern VEP tetkikinde iki taraflı latans uzaması belirlendi.

Tartışma

Optik nevrit değişik hastalıklara bağlı olarak optik sinirin inflamasyonu, veya demyeliniza-

Resim 1. Tedavi sonrası sağ gözün renkli fundus fotoğrafında optik disk nazalinde siliklik ve temporal bölgede solukluk, ayrıca peripapiller bölgelerde helikoid paternde pigment epitel değişikliği izlenmektedir.

Resim 2. Tedavi sonrası sol gözün renkli fundus fotoğrafında optik diskde temporal solukluk, ayrıca peripapiller bölgelerde helikoid paternde pigment epitel değişikliği gözlenmektedir.

yonudur (5). Öncelikli klinik bulgu görme keskinliğinde azalmadır. Buna ağrılı göz hareketleri, görme alanı defektleri, azalmış renk persepsiyonu eşlik edebilir. Fundus muayenesinde belirgin optik sinir başı ödemi (papillit), retina ödemi (nöroretinit) görülebilir veya fundus tamamen doğal olabilir (retrobulber nevrit) (5,6). Optik nevrit ile en sık ilişkisi olan hastalık multipl skleroz (MS) dur. İdiyopatik optik nevrit geçiren hastaların %25-50'sinde MS teşhisi konulmaktadır (7). Optik nevrit granülomatöz hastalıklar nutrisyonel veya metabolik hastalıklar veya ağır metal zehirlenmele-rinde görülebilir (8).

Eş zamanlı iki taraflı optik nevrit çocukların daha sık görülür. Genellikle papillit formunda, ciddi görme kayipları ile seyirli, muhtemel viral etkenlerle oluşur ve MS geliştirme riski azdır (9). Çocuklarda ani iki taraflı görme kaybı yapabilen enfeksiyonlar arasında suçiçeği (10), kızamık (9), kabakulak (11), kızamıkçık (9) ve infeksiyöz mononükleosiz (9) sayılabilir. Olgumuzda EBV ile ilişkili olduğunu düşündüğümüz iki taraflı optik nevrit tespit edildi. Optik nevritlerde görme kaybı 1/10 ile el hareketleri düzeyi arasında olabilmektedir (10). Olgumuzdaki görme keskinliği 0 cm'den parmak sayma ile el hareketlerini farketme düzeyinde idi. Görme kaybı derecesinden bağımsız olarak olguların çoğunda, görme iki- üç hafta sonra spontan olarak düzenebilmektedir (11). Olgumuzda her iki gözde görme keskinliği beşinci ayın sonunda tama çıktı. Çocukluk çağında optik nevritlerde görme прогнозu yetişkin optik nevritlerine göre son derece iyidir. Kriss ve ark (12) çalışmasında optik nöritli çocukların %78'inin 3.3 ayda tam görme keskinliğine ulaştıkları bildirilmiştir. Tek taraflı optik nevritlerde rölatif afferent pupil defektleri ile karşılaşılabilir. Olgumuzda tutulum iki taraflı olduğundan rölatif afferent pupil defekti belirlenemedi (12). Optik nevritli olguların görme alanlarında tipik olarak santral skotom olmakla birlikte her tür alan defekti izlenebilir (13). Olgumuzda tedavi öncesi ve sonrası bilgisayarlı görme alanı hasta uyumunun iyi olmaması nedeni ile yapılamamıştır. Hastalarda renk görme ve kontrast duyarlılık bozuklukları izlenebilmektedir, ancak görme keskinliği ile bu parametreler arasında

ilişki yoktur (12). Olgumuzda da renk ve kontrast duyarlılık bozukluğu tespit edildi.

Viral hastalıkların optik nevrile neden olma patogenezi açık değildir. Selbsts ve arkadaşları virusun sistemik otoimmün mekanizma ile demyelinizasyonu başlatabileceğini bildirmiştir (10). Hierons ve Lyle pediatrik yaş grubunda optik nevritin lokalize encefalomiyelite bağlı olarak gelişliğini bildirmiştir (14). Infeksiyöz mononükleozisli hastalarda akomodasyon parezisi, konverjans yetmezliği, hemianopsi, nistagmus, optik nevrit, papilödem ve oftalmopleji gelişebilir (15). Infeksiyöz mononükleosiz ile ilişkili olarak görülen ilk retrobulber nevrit Schechter ve arkadaşları 1955 yılında rapor edilmiştir (16). Pickens ve Sangster infeksiyöz mononükleozisli bir hastada ağır iki taraflı retrobulber nevrit belirlemiş ve uzun dönemde kortikosteroid tedavisine rağmen göremede düzelleme saptamadıklarını bildirmiştir (17). Purvin ve arkadaşları EBV infeksiyonuna ikincil kiazmal optik nevrit hastasında inflamasyon yatışıkca bazı sinir liflerinin düzelerek göremede artışa neden olduğu fakat optik diskte oluşan solukluğun bazı liflerdeki kalıcı hasarı gösterdiğini belirtmişlerdir (18). Bizim olgumuzda peripapiller bölgede helikoid paternde izlenen pigment epitel değişikliği, bu bölgede koryokapiller veya pigment epiteli tutulumunu gösterebilir. Anderson ve arkadaşları akut EBV infeksiyonunun neden olduğu retrobulber nevrit vakalarının tümünün 6-29 yaşları arası değişen erkek hastalar olduğunu, göz tutulumunun infeksiyöz mononükleozis başlamasından 2-12 hafta sonra gelişliğini savunmaktadır (4). Akut EBV infeksiyonu varlığı pozitif heterofil antikor sonucu ile veya viral kapsid antijene karşı gelişen IgM ile gösterilmiştir (4). Olgumuzun serolojik değerlendirmesinde de EBV infeksiyonu teyit edilmiştir.

Akut EBV infeksiyonuna ikincil retrobulber nevrit gelişimi nadiren görülür, kortikosteroid kullanımı için ortaya kesin endikasyonlar konulmuştur. Olgumuzda sistemik steroid tedavisi ile başarılı sonuç alındı. Optik nevritlerde iyileşmeden sonra bazı olgularda diskte solukluk, görsel uyarılmış potansiyel latansında uzama ve rölatif afferent pupilla defekti izlenebilmektedir (19).

Olgumuzda iki taraflı papilla solukluğu ve VEP latansında uzama tespit edildi.

İki taraflı akut görme kaybının olduğu, görme azlığıının açıklanamadığı çocuk hastalarda EBV enfeksiyonu ile ilişkili optik nevrit mutlaka akla getirilmeli, gelişebilecek diğer nörolojik komplikasyonlar açısından pediatri konsültasyonu ve izlem önerilmelidir. Hastalığın patogenezi, mevsimsel insidansı, uygun tedavi protokolü açısından kontrollü çalışmalar yapılması gerekmektedir.

KAYNAKLAR

- EBV İNFEKSİYONU SONRASI GÖRÜLEN BİLATERAL OPTİK NEVRİT
9. Kennedy C, Caroll FD. Optic neuritis in children. Arch Ophthalmol 1960; 63: 747-55.
 10. Selbst RG, Selhorst JB, Harbison JW, Myer EC. Parainfectious optic neuritis: report and review following varicella. Arch Neurol 1983; 40: 347-50.
 11. Riffenburgh RS. Ocular manifestations of mumps. Arch Ophthalmol 1961; 66 :739-43.
 12. Kriss A, Francis DA, Cuendet F, et al. Recovery after optic neuritis in childhood. J Neurol Neurosurg Psychiatry 1998; 51: 1253-8.
 13. Kerty E, Eide N, Nakstad P. Chiasmal optic neuritis. Acta Ophtalmologica 1991; 69:135-9.
 14. Hierons R, Lyle TK. Bilateral retrobulbar optic neuritis. Brain 1959; 82: 56-67.
 15. Eryılmaz T, Takmaz T. Sistemik hastalıklarda nörooftalmolojik bulgular. MN Oftalmoloji 1996; 3 (1): 20-6.
 16. Schechter FR, Lipsius EI, Rasansky HN. Retrobulbar neuritis: a complication of infectious mononucleosis. Am J Dis Child 1955; 89:58-61.
 17. Pickens S, Sangster G. Retrobulbar neuritis and infectious mononucleosis. Br Med J 1975; 4:729.
 18. Purvin V, Herr GJ. De Myer W. Chiasmal neuritis as a complication of Epstein-Barr virus infection. Arch Neurol 1988; 45: 458-60.
 19. Youl BD, Turano G, Miller DH. The pathophysiology of acute optic neuritis. An association of gadolinium leakage with clinical and electrophysiological deficits. Brain 1991; 114: 2437-50.

Geliş Tarihi: 24.01.2002

Yazışma Adresi: Dr.Tamer DEMİR

Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi, FTM
Göz Hastalıkları AD
23200, ELAZIĞ
tam_demir@yahoo.com